

Vispārsuniskās vērtības «visai ģimenei»

Līga Ulberte

Bezgala pieticīgajā bērnu izrāžu piedāvājumā priecē katrs gaumīgs jaunuzvedums, jo īpaši, ja izrādes pamatā latviešu autora darbs. Jaunajai Lienas Šmukstes izrādei ir funkcionāls, bērniem atbilstošs formāts – nenogurdinošs garums, fantāziju rosinoša Kristīnes Vītolas telpa un asprātīgi kostīmi. Arī aktieri Sandra Zvīgule, Jana Čivžele, Varis Piņķis un Ģirts Krūmiņš darbojas aizrautīgi. Jo īpaši Ģirtam Krūmiņam noļukušo ausu Krancis ir elegants vainagojums spožajai Oblomova un Vigīlijas sezonai. Tomēr pārējo ļoti kvalitatīvo JRT bērnu izrāžu kontekstā Sapņi kažokos jūtamī zaudē visai pieticīgo dramaturģisko kvalitāšu dēļ. Stāstiņš par suņiem un viņu saimnieci ir Disneja/Holivudas industrijā daudz tiražētās fabulas latvisks lokalizējums ar skaidru un atbalstāmu morāli (nevajag izvēlēties draugus pēc spalvas spožuma vai zīmolas somiņas), tomēr tam būtiski pietrūkst dramaturģiskās struktūras un centrālā notikuma. Turklāt simpātiski naivais izrādes vizuālais tēls un aktieru spēles veids kontrastē ar daudziem ironiskiem citātiem no mūsdienu popkultūras, raisot neizpratni par izrādes veidotāju iecerētās mērķauditorijas vecumu.

Undīne Adamaite

Tas ir tas, ko mēdz saukt par aktiermākslas brīnumu, – skaties uz gandrīz divus metrus garo Ģirtu Krūmiņu baltā kombinezonā ar ausīm un uzkrāsotu purniņu, un redzi kucēnu – tādu sirdsšķīstu lamzaku. Aktieris «dotajos apstākļos» uz sava Dūraiņa pakļājiņa ir nevainojams. Gan kā aktieris, gan – suns (noticētu pat vecais skeptiķis Staņislavskis). Te viņam blusa iekož, te miegā noraustās ķepa, te sajūt tuvojamies saimnieces Smaržu. Aizrautīgi katrs savu tipāžu izspēlē arī Sandras Zvīgules t.s. «otru pusīti» vēl neatradusī Lāsma, Janas Čivželes modes, popindustrijas un cacīgās saimnieces (aizkadrā) cinisma upuris Parisa (laikam čivava) un epizodiskā lomā – Lāsma potenciālā «otrā pusīte» – Vara Piņķa skrējējs parkā.

«Vispārsuniskās» vērtības ir kā uz delnas, izrāde ir ļoti piemērota vecākiem, kuri baidās no negaidītiem pārsteigumiem morāles laukā. Vienalga, vai tu esi «dārgs» sunītis/cilvēks vai bezšķirnes plušķītis no patiltes, katram ir kāds sapnis. Tomēr stāsts un dramaturģiskā ass ir pārāk ļengana («visai ģimenei» ne tai labākajā vārda nozīmē). Nav īsti izdevies noskaņot kamertoni starp «mazajiem par zvēriņiem» teletūbiski krāsainā vidē un nopietnāku stāstu par draudzību, pieķeršanos, atbildību un visu dzīvu radību ilgām nepalikāt vienam.

